

fulde berettigede til Pension af en bestemt Størrelse, og, naar en Embedsmand afgik, førend han havde tjent i de bestemte Aar, fulde hans Pension fastsættes ved Lov. Nu vil jeg først tillade mig at spørge: har en Embedsmand Noget at befrygte af en saadan Bestemmelse? Man fremstiller det sædvanligt, som om det er den ministerielle Vilkaarlighed Embedsmanden har at befrygte; men den Embedsmand, som af en saadan Grund bliver afskediget, han, troer jeg, vil have Thingets Majoritet paa sin Side, og der ville Ministrene have en Modstand, som igjen berøver dem den Vilkaarlighed, ikke til at afsætte Embedsmand, thi den kunne vi ikke berøve Kongen eller Regjeringen, men til at bestemme deres Pension til en altfor ubetydelig Størrelse. Forfaavidt den sidste ærede Taler har paaberaabt sig Dtringer i den forrige Rigsforsamling af vor nuværende ærede Formand, skal jeg bede Dem, hvem det maatte interessere, at de ville læse det efter i Rigsdagstidenden, og de ville da finde, at han slet ikke paa det Sted har talt om Pensioner af en vis Størrelse; han har talt om i det Hele taget at sikke Embedsstanden, og han brugte de anførte Dtringer for at vise, at en vilkaarlig Afskedigelsesret aldeles ikke burde være i Regjeringens Hænder, thi et saadant Forslag slutter han dengang sin Tale med. Jeg vil ikke videre fordybe mig i Spørgsmaalet, da jeg virkelig troer, at Enhver har om de Ting sin bestemte Anskuelse, og jeg tiltroer mig ingensunde selv, ligesaa lidt som nogen Anden, at han kan overbevise en Gæste og faae ham til at gaae over til sin Mening.

C. S. Hansen: Det kan naturligtvis ikke være min Hensigt at gaae dybt ind paa denne Sag eller stride med en saa dygtig Jurist som den, der først talte, den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier), men jeg vil blot fremsætte et ganske simpelt Spørgsmaal, som jeg troer, at han vil besvare med Ja: Kan man ikke fastsætte almindelige Regler for specielle Tilfælde? (Mourier: Jo). Naar det er besvaret med Ja, troer jeg ogsaa, at man med fuldkommen Roklighed kan gaae ind paa at stemme over, om det Forslag, som her foreligger, kan behandles. Jeg vil ikke give mig af med at erklære,

om jeg vil stemme for Forslaget eller ikke, men jeg vil blot ytre min Mening, om jeg finder det grundlovstridende eller ikke, og da er jeg af den Mening, at det ikke er grundlovstridende.

Barfod: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøge (Krieger) oplæste os igaar et ikke lidet Stykke af Rigsdagstidenden, og den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) har idag oplæst flere Stykker af samme. Jeg skal ikke efterfølge det saaledes anviste Fodspor, jeg skal tillade mig at slutte mig i Et og Alt til den ærede Rigsdagsmand for Skive (Nørgaard) med den Erklæring, at det er mig aldeles ligegyldigt, hvad der staaer i Rigsdagstidenden, og det hjælper os hverken fra eller til at finde Grundlovens Aand. Den kan kun findes i Grundloven selv og ikke i de Forhandlinger, som indeholdes i den tykke Bog, hvoraf de oplæste Stykker, og som kun er et Skjøn af ganske enkelte af Rigsforsamlingens Medlemmer. — Jeg skal nu overlade til de ærede Stenogramer, om de her ville sætte een, eller 2, eller 10 Tankestreger og derefter tillade mig at gaae videre. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) tillod sig idag at erklære, at det ved Afstemningen igaar var afgjort, at det Forslag, som ikke maatte komme under Afstemning, var grundlovstridende; jeg hørte vel i dette Dieblit, at Thingets meget ærede Formand sluttede sig til den samme Anskuelse, men jeg kan dog ikke Andet, end at jeg ligesubdt maa tillade mig at finde denne Anskuelse aldeles uberettiget; thi der kan have været Grunde af heelt forskjellig Art, som kunne have bevæget de Enkelte til at stemme for, at dette Forslag ikke maatte komme under Afstemning, uden at det just fulde være Overbeviisningen om dets Grundlovstridighed. Jeg skal heller ikke opholde mig med at opregne Grunde af den Natur, men kun tillade mig at slutte mig til den ærede Rigsdagsmand for Bogenfse (Jespersen) idet ogsaa jeg nedlægger en Protest mod, at den foregaaende Afstemning bliver at forståa paa denne Maade. Men dernæst tillod den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) sig yderligere at formene, at de, som igaar havde fundet, som han udtrykte sig, det engang afstemte Forslag grundlovstridigt, maatte